

Lényeg portré

A Wilde vezetéknevet sokan ismerik Baján – a doktor úrhoz és családjához kötődik; de ha netán Zircen járunk, s ellátogatunk a helyi könyvtárba, ott is találkozunk ezzel a ritka névvel. Azt az asztalos mestert hívták így, aki a könyvtár immár műemlékszámba menő intarziás bútorait és padlóját készítette.

Dr. Wilde Rudolf

– A nem túl gyakori név sziléziai német eredetű. Innen erednek az őseim, ezt írásos dokumentum bizonyítja, amely 1680-ból való. Ami pedig a faberakásos bútorokat illeti: a nagyapám munkája. az asztal pl. a Bakony százféle fájából készült. Tehetséges, ötletes ember volt... A praktikumot ötvözte az esztétikummal. Erről könyvet is írt: Der praktische Tischler címmel. Ezek a bútorok aranyérmet nyertek egy londoni kiállításon.

– Hányadiziglen öröklődött ez a mesterség?

– Édesapám is asztalos volt, s a korábbi generációkból még jó néhányan. A bátyám és én már más foglalkozást választottunk, akárcsak a gyerekeink. A lányom francia-könyvtár szakos tanár, a fiam közgazdász lett.

– Mikor kezdett foglalkozni az or-

voslás gondolatával?

– Bármilyen furcsa, de már hároméves koromban. Zircen, ebben a Bakony-völgyi kis faluban nőttem fel. A Trianon utáni nyomorúságos állapotok ellenére is remek, felhőtlen gyerekkorom volt. A szüleim tanult, latinul is tudó polgárok voltak, sokat foglalkoztak velünk gyerekekkel. Korán megtanultam írni, így hát nem késlekedtem azzal sem, hogy megelőlegezzem magamnak a címet, ezért felírtam házunk raktárajtájára: W.R.Z. orvospalánta. Azaz: Wilde Rudolf-Zirc: orvospalánta. A sok vihart túlélte raktárajtó a mai napig őrzi a korai elkötelezettségemről árulkodó valómást. „Szakmai gyakorlatra” is csakhamar sor került – mégpedig a háború idején, amikor is a veszprémi piaristáknál folytatott tanulmányaimat ideiglenesen megszakítva kórházi önkéntesként vállaltam munkát, s immár „élesben” tapasztaltam, hogy mi az orvoslás.

– Ilyen előzmények után nyilván könnyű volt bejutni az orvosi egyetemre.

– Ebben az időben az egyházi gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítvány nem volt jó ajánlólevél egy finoman szólva apolitikus magatartást tanúsító fiatalnak...Elsőre nem is vettek fel, másodszorra mégis: Pécsre. Itt végeztem 1954-ben.

– Még hozzá, ha jól tudom: SUMMA CUM LAUDE

– Igen, s így érthető, hogy kezdetben a bajai kórházban a kollégák némi szkepticizmussal fogadták az elméleti tudással felvértezett ifjút, aki két hónapos gyakorlatra érkezett. Az ered-

mények láttán azonban csakhamar elfogadtak egyetemista társaikkal együtt, s jó volt a légkör valamennyi osztályon, ahol csak megfordultunk. Sokkalta keményebb volt az ezt követő nyári gyakorlat Székesfehérváron, ahol áldatlan körülmények között dolgoztam. Szolgálatot vállaltam a mentőknél, gyakoriak voltak az otthoni szülések és sebészeti beavatkozások, olykor isten háta mögötti helyeken – hogy csak néhányat említek az embert próbáló tevékenységek közül.

– Következik a végállomás: Baja. Dr. Burg Ete kórházigazgató hívására 1957-ben a belgyógyászatban dolgozik, nem sokáig, mert ebben az évben a város körzeti orvosa lesz, s 26 esztendőig az is marad.

– A körzeti orvos – ma már háziorvos a hivatalos neve – ingen kemény munkát végez. Szakemberek és laikusok is egyetértettek abban, hogy szinte minden betegséghez érteni kell, hiszen a páciens többnyire vele találkozik először, a háziorvosnak így azonnal döntenie kell, nincs idő töprengésre, konzíliumra. Ilyenkor érzékelhető leginkább, hogy milyen hasznos az előzetes kórházi gyakorlat, a rendszerben való tájékozottság, az orvos és betegek közötti jó kapcsolat, ideális esetben a páciens minél alaposabb ismerete, hiszen nem csak az aktuális bajt kell kezelni, hanem – az összefüggések tükrében – az egész embert. Bár nagy a felelősség, de a háziorvosi munka, bár megterhelő, talán elvégezhető lenne az egészség károsodása nélkül, ha – különösen a fiatalabbja – nem kapna még számtalan más feladatot. Ilyen a helyettesítés, a felülvizsgálat, iskolaorvosi, üzemorvosi te-

endők ellátása, a növények továbbképzése, stb. A felsorolás korántsem teljes. A túlterhelt szervezet ilyenkor benyújtja a számlát – az én esetemben – a vérnyomás, a keringés, az ízületek állapotáról. A hűrt nem lehetett tovább feszíteni – nyugállományba vonulás lett a vége.

– Mindezek után banális a kérdés, hogy mi jelentette - jelenti a kikapcsolódást?

– Szerettem a szépirodalmat, de előfordult, hogy évekig nem tudtam végigolvasni egy regényt. A szaklapokat azonban mindig áttanulmányoztam. A téli sportot szerettem, erre Baján nem volt alkalom. Szeretek kirándulni, csavarogni itthon és külföldön. Bejártam 44 országot, leginkább tanulási céllal. Elsősorban a szakma és az ott élő emberek életmódja érdekelt, csak másodsorban a látnivaló és a pihenés. Az utazások alatt együtt lehettem a családommal, amely mindenkor biztos háttérrel adott a mindennapi munka során.

– Hallani híres sebészekről, kardiológusokról, de kiváló háziorvosokról nemigen. Sohasem gondolt arra, hogy vált?

– Négy klinikán is kínáltak munkát, 1956-ban pedig Amerikába hívtak dolgozni. Én azonban – már gyerekkorom óta „csak” háziorvos szerettem volna lenni, mert azt hiszem, benne ötvöződik a beteg ágyánál ülő, annak kezét fogó és a műtőben páciense életéért heroikus küzdelmet vívó ember. Valamennyire bizonyára megfelelek ennek a komplex feladatnak, hiszen megkaptam a Baja Város Egészségügyéért címet, amire büszke vagyok!

Horn Gábor is Zuschlag sorsára jutott

Március 9-én este ismét bebizonyosodott: aki kormánypárti politikus, az messziről kerülje el a Hír TV kameráját, ha ez nem lehetséges, akkor legalább ne beszéljen hülyeségeket. Vagy ha mégis, hát azon nyomban kapjon elő kabátzsebéből egy marék hamut, szórja a fejére és mondjon le - mindegről. Horn Gábornak most ezt kellene tennie, vagy megvárnia, hogy Gyurcsány küldje el a p*csába!

Talán még sokan emlékeznek Zuschlag János ex-szocialista képviselő szavaira, aki 2004-ben a Terror Háza előtt izléstelen viccet engedett meg magának a holokauszt-áldozatokkal. Pechére a rossz poént rögzítette egy kamera és néhány perccel később már az egész ország attól volt hangos, hogy Zuschlag hogyan „fűtött be” a „szerencsétleneknek”. Zusch-

lagot margóra tette a nagypolitika, igaz, később a margó széléről is benyúlt a mézes bódónbe, de ez egy másik történet lenne.

Aki miatt most fontos megemlíteni Zuschlag nevét: Horn Gábor. Az SZDSZ kampányfőnöke, aki nem melleleg a koalíciós egyeztetésért felelős államtitkár, konkrétan elküldte főnökét a p*csába. Ja, amúgy az egésznet rögzítette a Hír TV kamerája.

Kóka pártelnökkel karöltve az SZDSZ kampánysátrában töltötték az estét. Éppen a miniszterelnök beszédét nézték a tévében. Horn kommentált: „Ez egy kicsit sánta innentől...” Később még utalt a képernyőn látható Gyurcsány Ferencre és a mögötte-körülöt álló politikusokra: „Ez kemény, ez a csapat kemény.”

Nem túl elegáns szavak ezek egy államtitkár szájából, még akkor sem, ha szemmel láthatóan Kókával egyetemben elfogyasztott már néhány pohárka búfelejtőt. A liberális pártelnök pedig csak bólogatott a nagy kampányvezér és főideológus kommentárjaira.

Amikor a kormányfő a választók motivációját értelmezte és éppen annál a résznél tartott, hogy sokan azt mondták, nem akarják a 300 forintos vizitdíjat fizetni... Horn Gábor megjegyezte: „Nem azt mondták Feri, hanem azt, hogy menj a p*csába! Valljuk be!”

Kóka eleresztett egy félmosolyt, aztán elnézett balra. Talán még ekkor sem döbönt rá, hogy az egész kommentálást rögzítette egy kamera, rajta a felirat: Hír TV. Puff.

Ha visszatérünk a Zuschlag-modellhez, akkor egy ilyen beszélgetés után Hornnak minimum távoznia kellene a számára mesterségesen gerjesztett államtitkári székéből, sőt tovább megyek: vissza kellene adnia minden politikai tisztségét és el kellene mennie dolgozni. Hangsúlyozom: dolgozni! Az persze más kérdés, hogy melyik főnök szereti, ha a beosztott elküldi meleg éghajlatra.

Amúgy ha Gyurcsány egy kicsit is gerinces és nem fekszik le az SZDSZ-nek, akkor páros lábbal rúgja ki Horn Gábort, de úgy, hogy valamennyi liberális farok megtanulja: nem ők csóválják a kutyát.

Horn már biztosan Zuschlag sorsára jutott, a kérdés csak az, meddig követi őt.

(forrás: www.stop.hu)